RÓWNANIA RÓŻNICZKOWE I RÓŹNICOWE – SPRAWOZDANIE METODA RÓŻNIC SKOŃCZONYCH na przykładzie równania konwekcji-dyfuzji i równania przewodnictwa ciepła Imię i nazwisko: Alicja Salamon Data: 23 października 2011 r.

CZĘŚĆ I – RÓWNANIE KONWEKCJI-DYFUZJI

Zestaw 1 a=2, b=5, c=2, u₀=0, u₁=0

Czas proces	Czas procesora				
inv(A)*B	własna metoda				
0.000096	0.000015	0.000015			

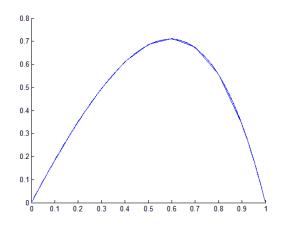
	Błędy								n=10
Х									0.9
błąd	błąd 0,0005 0,001 0,0015 0,0019 0,0023 0,0025 0,0026 0,0022								0,0015

Czas proces	sora	n=100
inv(A)*B	własna metoda	
0.000628	0.000078	0.000912

Błędy								n=100	
Х	x 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8							0.9	
błąd	0,0489	0,0988	0,1476	0,1925	0,2294	0,2524	0,2537	0,2225	0,1444

Czas proce	sora	n=1000
inv(A)*B	własna metoda	
0.309103	0.013176	0.134613

	Błędy								n=1000
Х								0.9	
błąd								0,1444	

Zestaw 2 a=2, b=5, c=2, u₀=0, u₁=1

Czas proce	sora	n=10
inv(A)*B	własna metoda	
0.000099	0.000014	0.001365

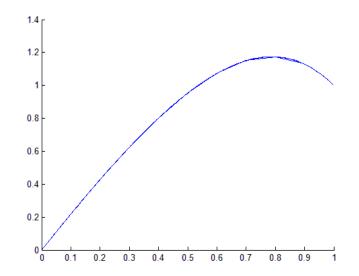
Błędy								n=10	
Х									0.9
błąd	0,0004	0,0007	0,0011	0,0014	0,0016	0,0018	0,0018	0,0016	0,001

Czas proces	Czas procesora				
inv(A)*B	A\B	własna metoda			
0.000961	0.000165	0.000679			

	Błędy								n=100
Х	X 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8								0.9
błąd	0,0349	0,0706	0,1054	0,1375	0,1639	0,1803	0,1812	0,159	0,1031

Czas proce	Czas procesora				
inv(A)*B	własna metoda				
0.292522	0.013461	0.134613			

Błędy								n=100	
Х							0.9		
błąd	0,0349	0,0705	0,1054	0,1375	0,1638	0,1803	0,1812	0,159	0,1031

3. Zestaw 3 a=2, b=5, c=2, u₀=1, u₁=1

Czas proce	sora	n=10
inv(A)*B	własna metoda	
0.000090	0.000014	0.002325

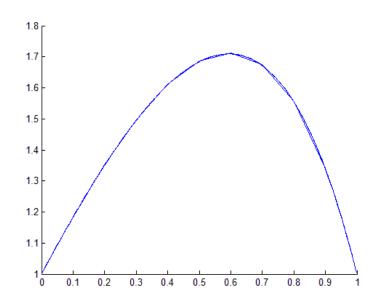
	Błędy								n=10
Х								0.9	
błąd	0,0005	0,001	0,0015	0,0019	0,0023	0,0025	0,0026	0,0022	0,0015

Czas proce	Czas procesora				
inv(A)*B	własna metoda				
0.000618	0.000060	0.000472			

	Błędy								n=100
Х	X 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8							0.9	
błąd	0,0489	0,0988	0,1476	0,1925	0,2294	0,2524	0,2537	0,2225	0,1444

Czas proce	Czas procesora				
inv(A)*B	własna metoda				
0.298310	0.013126	0.134613			

	Błędy								n=100
Х							0.9		
błąd	0,0489	0,0988	0,1476	0,1925	0,2294	0,2524	0,2537	0,2225	0,1444

4. Zestaw 4 a=5, b=9, c=5, u₀=10, u₁=20

Czas proce	n=10
inv(A)*B	własna metoda
0.000128	0.001353

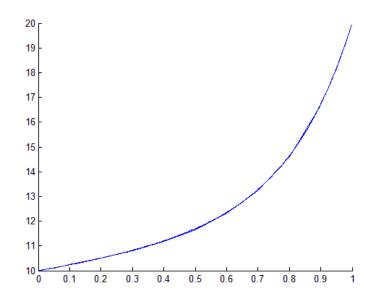
	Błędy								n=10
Х							0.9		
błąd	0,0026	0,0063	0,0115	0,0186	0,0278	0,0387	0,0497	0,0561	0,0472

Czas proces	Czas procesora				
inv(A)*B	A\B	własna metoda			
0.000630	0.000078	0.000609			

	Błędy								n=100
Х	x 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8							0.9	
błąd	0,0259	0,0629	0,1145	0,1843	0,2739	0,3797	0,4852	0,5451	0,4562

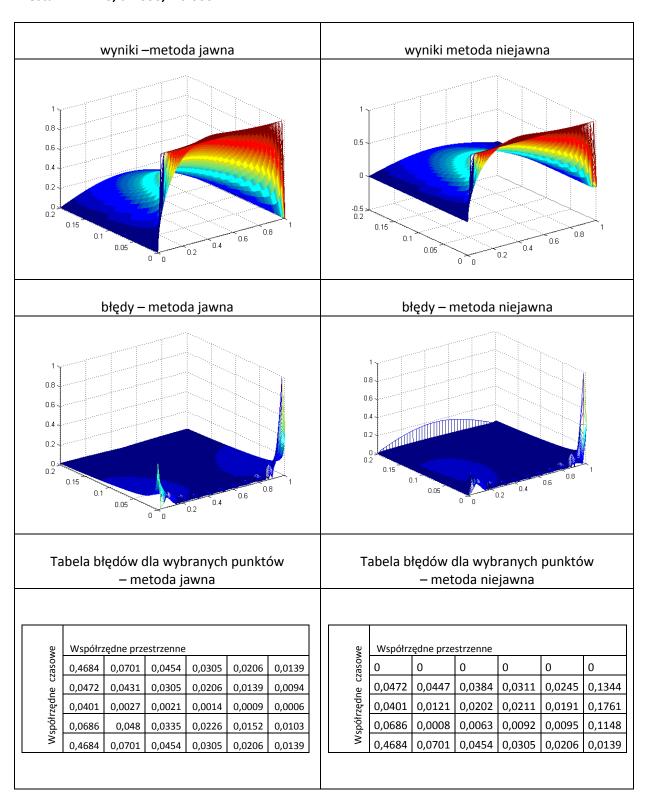
Czas proce	n=1000	
inv(A)*B	własna metoda	
0.295978	0.014409	0.139573

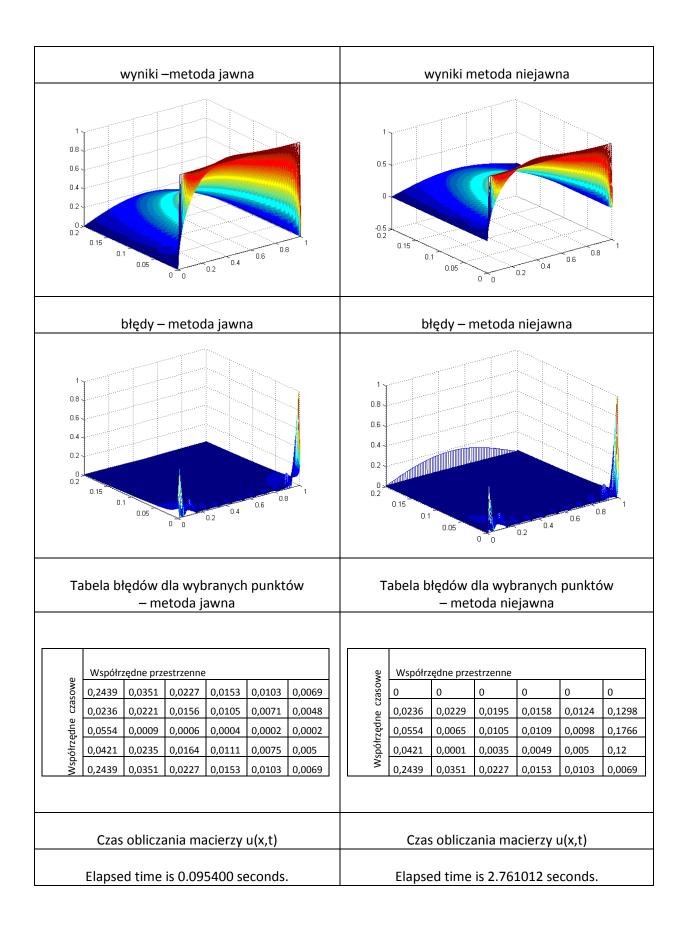
Błędy								n=100	
Х							0.9		
błąd	0,0259	0,0629	0,1145	0,1843	0,2738	0,3797	0,4851	0,545	0,4561

CZĘŚĆ II – RÓWNANIE PRZEWODNICTWA CIEPŁA

Zestaw 1 n=40, t=2000, l=0.0001

WNIOSKI

- 1. W równaniu konwekcji-dyfuzji im większe n, tym różnica między rozwiązaniem dokładnym a przybliżonym jest mniejsza. Wynika to z dokładniejszego przybliżenia drugiej i pierwszej pochodnej metodą różnic skończonych dla coraz mniejszych przedziałów.
- 2. Zużycia czasu procesora przy wyznaczaniu macierzy odwrotnych są w każdym przypadku najkorzystniejsze przy wykorzystaniu wbudowanej w program metody Gaussa. Metoda własna uwzględniająca to, że macierz jest trójprzekątniowa, daje lepsze rezultaty niż metoda macierzy odwrotnej (wyznaczanej sposobem inv(A)) przy dużych n, np. n=1000. Jest to spowodowane tym, że ilość operacji potrzebnych do uzyskania A⁻¹ jest wtedy znacząco mniejsza.
- 3. W równaniu przewodnictwa ciepła wykresy uzyskane metodą jawną i niejawną bardzo podobne, jednak w zależności od gęstości siatki podziałów zmienia się dokładność wyniku. Najlepsze rezultaty osiąga się stosując metodę niejawną dla bardzo gęstej siatki. Jest to jednak równoważne z największym czasem zużycia procesora. W ostatnim badanym przypadku jest ono blisko 30 razy większe.
- 4. Metoda jawna daje w pierwszym przypadku lepsze wyniki, ale można zauważyć, że wraz ze wzrostem gęstości siatki, błąd metody niejawnej zbiega do 0 szybciej niż błąd metody jawnej, co świadczy o tym, że jest to w przypadku ogólnym bardziej dokładna.
- 5. Błąd gwałtownie zwiększa się wraz z równoczesnym przybliżaniem się czasu do 0 i przestrzeni do jej krańców 0 i 1. Wykres błędów ma bardzo podobny kształt zarówno dla metody jawnej i niejawnej.